

இனிமையான குழந்தைகளே! ஸ்ரீமத் மட்டும்தான் சிரேஷ்டமாக்கும். பிறர் வழி, தன் மனதின் வழி சாபம் கொடுத்து விடும். ஆகையால் ஸ்ரீமத்தை ஒரு போதும் மறக்காதீர்கள்.

கேள்வி: சதோபிரதான முயற்சியாளர் யார், மற்றும் தமோபிரதான முயற்சியாளர் யார்? இருவருக்கிடையில் என்ன வித்தியாசம்?

பதில்: சதோபிரதான முயற்சியாளர் தந்தையிடமிருந்து முழுமையாக ஆஸ்தி எடுக்கும் முயற்சி அல்லது உறுதிமொழி எடுக்கின்றனர், அவர்கள் நினைவில் இருக்கக் கூடிய பந்தயத்தில் ஈடுபடுவார்கள், மேலும் முதல் நம்பரில் வரக்கூடிய இலட்சியம் வைப்பார்கள். தமோபிரதான முயற்சியாளர் கூறுவார் - அதிர்ஷ்டத்தில் என்ன உள்ளதோ அது கிடைக்கும். . . நல்லது, பிரஜையாக ஆவோம் என்றால் அதுவே சரி. அவர்களின் முன்னால் பந்தயத்திலிருந்தே வெளியேறி விடும்படியாக மாயையின் தடை ஏற்படுகிறது.

பாடல்: எனக்கு உதவி செய்பவரே. . . .

ஓம்சாந்தி. குழந்தைகள் (பாபாவுக்கு) முன்னால் அமரும்போது நாம் ஆத்மாக்கள் என அறிந்திருக்கின்றனர். இங்கே ஜீவாத்மாக்கள் தான் இருப்பார்கள் அல்லவா! ஆத்மா சரீரம் இல்லாமல் இருக்கிறது, அதனை அசரீரி என்று கூறப்படுகிறது. நீங்களோ சரீரத்துடன் அமர்ந்திருக்கிறீர்கள். ஆத்மா மற்றும் பரமாத்மா சரீரத்தில் வராதவரை பேச முடியாது. ஜீவாத்மாக்களாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள் - இப்போது தந்தையின் முன்னால் அமர்ந்திருக்கிறோம். மீண்டும் 5 ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னர் நேரில் வந்தது போல வந்துள்ளார். குழந்தைகள் கண்டிப்பாக தந்தையிடமிருந்துதான் ஆஸ்தி எடுப்பார்கள். நாம் நம்முடைய பரமபிதா பரமாத்மாவாகிய எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தைக்கு முன்னால் அமர்ந்திருக்கிறோம் என்று அறிவார்கள். ஏன் அமர்ந்திருக்கிறோம்? தந்தையிடமிருந்து எல்லைக்கப்பாற்பட்ட ஆஸ்தியை எடுப்பதற்காக அமர்ந்திருக்கிறோம். நாம் ஆசிரியரின் மூலம் பொறியியல் படிப்பை படிக்கிறோம், வக்கீல் படிப்பு படிக்கிறோம் என்று கல்லூரியில் மாணவர்கள் புரிந்து கொள்கிறார்கள் அல்லவா? லட்சியம் இருக்கிறது. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிந்துள்ளீர்கள் - பரமபிதா பரமாத்மா நமக்கு பிரம்மாவின் உடல் மூலம் அமர்ந்து இராஜயோகம் கற்றுத் தருகிறார். பகவானுடைய மகாவாக்கியம் - பகவான் என்று நிராகாரரை சொல்லப்படுகிறது என்பது குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஜீவாத்மா மறுபிறவி எடுக்கிறது. மனிதர்கள் மறுபிறவி எடுக்கிறார்களா என்று நீங்கள் ஏதேனும் ஒரு சன்னியாசியிடம் கேட்டால் மறுபிறவி எடுக்க மாட்டார்கள் என்று சொல்ல மாட்டார்கள். பிறகு 84 பிறவிகள் என்று எப்படி சொல்கிறார்கள்? நீங்கள் மறுபிறவியை ஏற்றுக் கொள்கிறீர்களா என்று கேளுங்கள். ஆத்மா சம்ஸ்காரங்களோடு ஒரு சரீரத்தை விட்டு மற்றொரு சரீரத்தை எடுக்கிறது என்பது சரியானது. இப்படி புரிய வைத்து மனிதர்கள் 84 லட்சம் பிறவிகள் எடுப்பதில்லை, ஆனால் 84 பிறவிகள் எடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லுங்கள். முதல் பிறவி கண்டிப்பாக மிக நல்ல சதோ பிரதானமாக இருக்கும் என்பது இதன் மூலம் நிரூபணமாகிறது. கடைசியில் மோசமான தமோபிரதானமான பிறவியாக இருக்கும். 16 கலையிலிருந்து பிறகு 14 கலைகள், 12 கலைகளாக ஆகி விடுகிறது. கண்டிப்பாக மறு பிறவிகள் எடுக்கிறார்கள். பரமபிதா பரமாத்மா மறு பிறவி எடுக்கிறாரா அல்லது பிறப்பு இறப்பிற்கு அப்பாற்பட்டவரா? என்று கேட்க வேண்டும். இந்த கருத்து மிக சூட்சுமானது. பிறப்பு இறப்பு அற்றவர் என்று சொன்னால் பிறகு சிவ ஜெயந்தி என்பது நிரூபணமாகாது. அப்போது புரிய வைக்கப்படுகிறது - ஆமாம், சிவ ஜெயந்தி இருக்கிறது, ஆனால் பிறப்போடு சேர்ந்த மரணம் என்று எதைச் சொல்கிறோமோ அது அல்ல. அப்படி இறந்தால் மீண்டும் மறு பிறவி எடுக்க வேண்டி இருக்கும். தந்தை ஒரு போதும் மறு பிறவி எடுப்பதில்லை. அவர் இந்த உடலில் ஒரே ஒரு தடவை வருகின்றார், அவ்வளவுதான். பிறகு மறு பிறவி எடுப்பதில்லை. பரமபிதா பரமாத்மா மறுபிறவி அற்றவர். அவர் ஒரு போதும் சதோபிரதானத்திலிருந்து தமோவாக ஆவதில்லை. ஆத்மாக்கள் அனைவரும் பிறப்பு இறப்பில் வந்து வந்து தூய்மை இழந்து விடுகின்றார்கள். பிறகு தந்தை தூய்மையாக்க வருகின்றார். இதிலிருந்து ஆத்மாதான் தூய்மையை இழக்கிறது என்பது நிரூபணமாகிறது. ஆத்மா தூய்மையாக வருகிறது, பிறகு மாயை தூய்மையற்றதாக ஆக்கி விடுகிறது.

தந்தை ஒருபோதும் குழந்தைகளுக்கு அழுக்கான (தவறான) வழி கொடுக்க முடியாது. இந்த நேரத்தில் தூய்மையற்ற மனிதர்கள் தூய்மையற்ற வழி கொடுக்கிறார்கள். இப்போது தூய்மையான தந்தை சொல்கின்றார் - தூய்மையற்றவராக ஆகாதீர்கள். அதாவது விகாரத்தில் செல்லாதீர்கள்.

இராவணனின் வழி மூலமாக துக்கதாமம் உருவாகி விட்டது. முதலில் சுகதாமமாக இருந்தது, தந்தை தான் சுகத்தையும் துக்கத்தையும் கொடுக்கிறார் என்பதல்ல. தந்தை ஒருபோதும் குழந்தைகளுக்கு துக்கமான வழி கொடுக்க முடியாது. மாயை தான் துக்கம் கொடுக்கிறது. அந்த மாயை மீது வெற்றி அடைவதன் மூலம் தான் நீங்கள் உலகை வென்றவராக ஆகின்றீர்கள். மனிதர்கள் மாயையின் அர்த்தத்தை புரிந்து கொள்வதில்லை. அவர்கள் பணத்தை மாயை என்று சொல்லி விடுகின்றார்கள். இவர்களுக்கு மாயையின் (பணத்தின்) போதை ஏறி விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் மாயை என்று 5 விகாரங்களை சொல்லப்படுகிறது. 5 விகாரங்களின் போதை இருந்தால் மாயை ஒரேடியாக தின்று (விழுங்கி) விடுகிறது. சத்யகம், திரேதாயுகத்தில் மாயையின் போதை இருப்பதில்லை. அங்கே இராவணனின் கொடும்பாவியை உருவாக்கி எரிப்பதில்லை. கடுமையான எதிரிக்கு தான் கொடும்பாவி உருவாக்கப்படுகிறது. அரைக்கல்பத்திலிருந்து இராவண இராஜ்யம் ஆரம்பமாகிறது. தேக அகங்காரம் வருவதன் மூலம் மற்ற விகாரங்கள் வந்து விடுகிறது. சாஸ்திரங்களில் இந்த விசயங்கள் ஏதுமில்லை. அதில் எழுதப்பட்டுள்ளது - தேவதைகள் வாம மார்க்கத்தில் அதாவது விகாரத்தில் செல்கின்றார்கள். மாயையின் வசமாகி விடுவதால் தன்னிலை இழந்து விடுகிறார்கள். மற்றவர்களின் வழிப்படி நடந்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். இப்போது நீங்கள் ஸ்ரீமத்படி நடக்கிறீர்கள். மற்றவர்களின் வழி (பரமத்) என்றால் மாயையின் வழியாகும். ஸ்ரீ என்றால் தந்தையின் சிரேஷ்ட வழியாகும். அது மற்றவர்களின் வழி அதாவது இராவணனுடைய வழி. ஆகையால் தான் பாபா சொல்கின்றார் - அசுர சம்பிரதாயத்தில் அனைவரும் இராவணனின் சங்கிலியில் கட்டுண்டு துக்கமாக இருக்கின்றனர்.

மனிதர்கள் சத்யகத்தின் ஆயுளை இலட்சம் வருடங்கள் என்று புரிந்து கொண்டுள்ளார்கள். நீங்கள் 5000 வருடங்கள் எப்படி என்ற கணக்கை சொல்கின்றீர்கள். கிறிஸ்துவுக்கு 2000 வருடங்கள் ஆனது, புத்தருக்கு 2250 வருடங்கள் ஆனது பிறகு இஸ்லாமுக்கு 2500 வருடங்கள் ஆனது, அனைத்தையும் சேர்த்து அரைக்கல்பம் ஆனது. இதற்கு முன்னால் தேவதைகளின் இராஜ்யம் இருந்தது. பிறகு தேவதைகளுக்கு இலட்சம் வருடங்கள் என்று எப்படி சொல்ல முடியும்? இத்தனை வருடங்கள் ஆனால் பிறகு மனிதர்கள் நிறைய பேர் உருவாகி விடுவார்கள் அல்லவா? அவ்வளவு பேர் கிடையாது. 5000 வருடங்களில் 500-600 கோடி மனிதர்கள் உருவாகி விடுவார்கள். கிறிஸ்துவுக்கு 3000 வருடங்களுக்கு முன்பு பாரதத்தில் ஆதி சனாதன தேவி-தேவதா தர்மம் இருந்தது என்று சொல்கிறார்கள். 5000 வருடங்கள் முடிந்து விடுகிறது. நாடகம் கூட முடிகிறது அல்லவா? இந்த விசயங்கள் யாருக்கும் தெரிவதில்லை. நான் யார்? எப்படி இருக்கிறேன்? இந்த சக்கரம் எப்படி சுழலுகிறது? என்பதை யாரும் தெரிந்து கொள்ள முடியாது. தந்தை தான் புரிய வைக்கின்றார், இது கீதை ஆகும். தந்தை வந்து சகஜ இராஜ்யோகத்தை கற்றுக் கொடுத்தார். ஆகையால் அதன் பெயர் கீதை என்று வைக்கப்படுகிறது. கிறிஸ்து வந்து கற்றுக் கொடுத்தபோது அதன் பெயர் பைபிள் என்று வைக்கப்பட்டது. இந்த அனாதி பெயர்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அது மீண்டும் நடைபெறுகிறது. பாபா வயதான தாய்மார்களுக்கும் புரிய வைக்கின்றார். இது மிகவும் சகஜமான விசயம் ஆகும். தந்தை மற்றும் ஆஸ்தியை மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள். குழந்தை பிறந்தது என்றால் வாரிசு உருவாகி விட்டது. நாம் பாபாவின் வாரிசு என்று புரிந்து கொள்கிறோம். 5000 வருடங்களுக்கு பிறகு மீண்டும் சந்திக்க வந்துள்ளோம். அடிக்கடி 5000 வருடங்கள் என்று சொல்வோம். 2-3 வருடங்கள் கழித்து வந்தவர்கள் கூட 5000 வருடங்களுக்கு பிறகு மீண்டும் வந்துள்ளோம் என்று சொல்வார்கள். இது மிகவும் ஆழமான விசயம் ஆகும். இதற்கு முன்னால் சந்தித்துள்ளீர்களா? என்று பாபா கேட்கிறார், ஆமாம் பாபா என்று சொல்கிறார்கள். ஆத்மா இந்த வாய் மூலமாக சொல்கிறது - நான் 5000 வருடங்களுக்கு முன்பு உங்களை சந்தித்திருந்தேன். நீங்கள் இந்த உடல் மூலமாக கற்றுக் கொடுக்க வந்தீர்கள். யார் உறுதியான குழந்தைகளோ அவர்கள் நாம் பாபாவிடமிருந்து எல்லைக்கப்பாற்பட்ட ஆஸ்தியைப் பெற அமர்ந்துள்ளோம் என்று புரிந்து கொள்கிறார்கள். நாம் பிரம்மா மூலமாக எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தையினுடையவராக ஆகியுள்ளோம். என்னை தெரிகிறது? நான் உங்களுடைய தந்தை ஆவேன் என்று பாபா சொல்கிறார். ஆமாம் பாபா ஆத்மாக்களாகிய எங்களுடைய தந்தை நீங்கள் பரம்பிதா பரமாத்மா என்று சொல்வார்கள். தந்தை சொல்கிறார் - உங்களை நான் சொர்க்கத்திற்கு அனுப்பியிருந்தேன், ஆஸ்தி கொடுத்திருந்தேன், பிறகு மாயை பறித்துக் கொண்டு விட்டது, இப்போது நான் மீண்டும் கொடுக்கின்றேன். மாயை ஆஸ்தியை பறித்துக் கொள்கிறது, பாபா கொடுக்கின்றார். இந்த விளையாட்டு பல தடவை நடந்திருக்கிறது, நடந்து கொண்டே இருக்கும். இதற்கு முடிவு கிடையாது. தந்தையினுடையவராக ஆகிறார்கள். சிலர் நேரடி குழந்தைகள், சிலர் மாற்றான் தாய் குழந்தைகளாக ஆகிறார்கள். உறுதியான, பலவீனமான குழந்தைகள்

இருக்கிறார்கள் அல்லவா? உறுதியானவர்களை கூட மாயை ஒரேயடியாக வென்று விடுகிறது. குழந்தைகள் சொல்கிறார்கள் - நாங்கள் எதுவரை வாழ்கிறோமோ அதுவரை உங்களிடம் ஆஸ்தி பெற்றுக் கொண்டே இருப்போம். பாவ கர்மங்களின் சுமை தலை மீது அதிகமாக உள்ளது. ஆக எந்தளவுக்கு நீங்கள் நினைவில் இருப்பீர்களோ அந்த யோக அக்னி மூலம் உங்கள் ஆத்மா பாவ ஆத்மாவிலிருந்து புண்ணிய ஆத்மாவாக மாறி விடும். அக்னி ஒரு பொருளை தூய்மையாக்குகிறது. உங்களுடையது யோக அக்னி ஆகும்.

இது எல்லைக்கப்பாற்பட்ட ய்க்கும். இதை எல்லைக்கப்பாற்பட்ட சேட் (சிவபாபா) படைத்துள்ளார். இவ்வளவு காலம் எந்த ய்க்கும் நடப்பதில்லை. 5-7 நாட்களுக்காக அல்லது 1 மாதத்திற்காக ய்க்குத்தை உருவாக்குகிறார்கள். உங்களுடைய ய்க்குமோ எத்தனை வருடங்களாக நடந்து வருகிறது. பாபா சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறார். மறந்து விடாதீர்கள், என்னை மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள் அப்போது உங்களுடைய பிறவி பிறவிகளுக்கான பாவகர்மங்களின் சுமை நீங்கி விடும் என்று சொல்கிறார். சந்நியாசிகள், வித்வான்கள் போன்றோர் இப்படி சொல்ல மாட்டார்கள். தந்தையாகிய என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்பது பகவானுடைய மகா வாக்கியம். கண்டிப்பாக வந்துள்ளார், ஆகையால் தான் சொல்கிறார்கள். பாபா சொல்கின்றார் - இப்போது நீங்கள் திரும்பி செல்ல வேண்டும். உங்களுடைய ஆத்மா இந்த நேரம் மிகவும் தூய்மையிழந்து இருக்கிறது. இப்போது நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள் - யோகத்தின் மூலம் நாம் தூய்மையாகிக் கொண்டிருக்கிறோம். பாபா சொல்கிறார் - ஞான அமிர்தம் குடித்து தூய்மையான சொர்க்கத்திற்கு எஜமானர் ஆகுங்கள். இந்த பிரியதர்ஷன் பிரியதர்ஷினிகளாகிய உங்கள் அனைவரையும் தூய்மையாக்க வந்துள்ளார். என்னை நிரந்தரமாக நினைவு செய்யுங்கள் என்று சொல்கிறார். உங்களுடைய உறுதிமொழியே இது தான் - நீங்கள் எப்போது வருவீர்களோ அப்போது அனைத்து உறவுகளையும் துண்டித்து உங்களோடு உறவு வைப்போம், உங்கள் மீது பலி ஆவோம். மனைவி-கணவன் மீது கணவன்-மனைவி மீது பலியாகிறார்கள். இங்கே தந்தை மீது பலியாகிறோம். திருமணத்தில் ஒருவர் மற்றொருவர் மீது பலியாகிறார்கள் அல்லவா? இப்போது பாபா சொல்கிறார் - மனிதர்கள் மீது பலியாகாதீர்கள். உங்களுடைய உறுதிமொழியே - உங்கள் (பகவான்) மீது பலியாவோம் என்பதாகும். நீங்கள் என் மீது பலியாகுங்கள். பாபா சொல்கின்றார் - நீங்கள் பலியாகி விட்டால் 21 பிறவிகளுக்கு உங்களை சதா சுகம் நிறைந்தவர்களாக ஆக்கி விடுவேன். எவ்வளவு பெரிய ஆஸ்தியாக இருக்கிறது. சாது, சந்நியாசிகள் போன்றோர் எந்த ஆஸ்தியையும் கொடுக்க முடியாது. இப்போது தந்தை சொல்கின்றார் - நான் உங்களுக்கு ஆஸ்தி கொடுக்கின்றேன். என்னை மட்டும் நிரந்தரமாக நினைவு செய்யுங்கள். ஸ்ரீமத் மூலமாகத் தான் நீங்கள் சிரேஷ்டமாவீர்கள். இதை மறக்காதீர்கள். இந்த இலட்சுமி-நாராயணன் படத்தையும் வீட்டில் வைப்புகள். நாம் தந்தையிடமிருந்து மீண்டும் ஆஸ்தி பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். தந்தை பரந்தாமத்தில் இருந்து வந்துள்ளார். மாயை என்ற கழுகு ஒன்றும் குறைந்ததல்ல, அடி கொடுத்து விடுகிறது. இது அனைவருடைய விசயம் அல்ல. வரிசைக்கிரமமாக இருக்கிறது. நாம் பாபாவிடமிருந்து ஆஸ்தி அடைகிறோம் என்பதையே சிலர் ஒரேயடியாக மறந்து விடுகிறார்கள். இங்கே அமர்ந்து இருக்கும் போது போதை ஏறுகிறது. இங்கிருந்து வெளியே போனதும் மறந்து விடுகிறது. பிறகு காலையில் மீண்டும் புத்துணர்வு அடைகிறார்கள். பிறகு முழு நாளும் மறந்து விடுகிறார்கள். 4-5 வருடங்கள் நன்றாக சேவை செய்தவர்கள் கூட பாருங்கள் இன்று இல்லை. கொஞ்சம் ஸ்ரீமத்தை அவமரியாதை செய்தால் மாயை வேகமாக அடித்து விடுகிறது, அவர்கள் சென்று விடுகிறார்கள். பாபா சொல்லி விடுகிறார் - குழந்தைகளே, மாயை மிகவும் கடுமையானது. அவமரியாதை செய்வதால் மாயை ஒரேயடியாக விழ வைத்து விடுகிறது. ஆகையால் பாடப்படுகிறது - ஏறினால் வைகுண்ட ரசம் விழுந்தால் அதல பாதாளம்..... எப்படி சக்கு நூறாகி விடுகிறார்கள் என்று பார்க்கிறீர்கள். வைகுண்டத்திற்கு கண்டிப்பாக செல்வார்கள் ஆனால் பதவி வரிசைக்கிரமமாக இருக்கிறது. அங்கே அனைவரும் சுகமாக இருக்கிறார்கள், ஆனாலும் கூட பதவி வேறுபடுகிறது அல்லவா? பள்ளிகளில் படித்து பதவி அடைவதற்காக முயற்சிக்கிறார்கள். பிரஜை கூட நல்லது தான் என்பதல்ல. அதிர்ஷ்டத்தில் என்ன இருக்குமோ அது கிடைக்கும் என்று இருக்கக்கூடாது. இதை தமோபிரதான முயற்சி என்று சொல்லப்படுகிறது. யார் தந்தையிடமிருந்து முழுமையான ஆஸ்தி பெற முயற்சி செய்கிறார்களோ, உறுதிமொழி கொடுக்கிறார்களோ அவர்கள் சதோபிரதான முயற்சியாளர்கள் என்று சொல்லப்படுவார்கள். இது ஓட்டப்பந்தயம் ஆகும். அனைவரும் முதல் நம்பரில் போக முடியாது. இது மனித ஓட்டம் ஆகும். ஒரேயடியாக ஓட்டப் பந்தயத்திலிருந்து வெளியே நீக்கி விடும்படியாக மாயை தடை போடுகிறது. உங்களுடையது மனித ஓட்ட பந்தயம் ஆகும். நாம் மிகவும் துக்கமாக இருக்கிறோம். சரீரம் எடுத்து

எடுத்து மிகவும் கஷ்டப்பட்டோம். இப்போது பாபாவிடம் செல்வோம் என்று ஆத்மா சொல்கிறது. பாபா யுக்தி சொல்லிவிட்டார். பாபா நாங்கள் உங்களுடைய நினைவில் இருப்போம். எவ்வளவு நேரம் ஒதுக்க முடியுமோ அவ்வளவு நல்லது. அரசாங்க சேவை கூட 8 மணிநேரம் செய்கிறார்கள் அல்லவா? ஆக இதிலும் (தந்தையின் நினைவில்) 8 மணிநேரம் இருங்கள். உலகத்தை சொர்க்கமாக்குவது எவ்வளவு பெரிய சேவையாகும். தந்தையை மற்றும் சுகதாமத்தை மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள் போதும், 8 மணிநேரம் சேவை செய்தால் முழுமையான ஆஸ்தி அடைவீர்கள். இப்படி நினைவு செய்து செய்து உங்களுடைய பாவ கர்மங்கள் விநாசம் ஆகிறது. 8 மணிநேரம் நீங்கள் இந்த சேவைக்காக ஒதுக்குங்கள். மீதம் 16 மணிநேரம் நீங்கள் சும்மா (ப்ரியாக) இருக்கிறீர்கள். எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு அடிக்கடி நினைவு செய்யுங்கள். எங்கிருந்தாலும் அமர்ந்து நினைவு செய்ய முடியும். அனைத்தையும் விட நல்ல நேரம் உங்களுக்கு காலையில் கிடைக்கிறது. சிந்தியில் சொல்கிறார்கள் - காலையில் தூங்க வேண்டும், காலையில் எழ வேண்டும். இந்த குணம் மனிதர்களை உயர்வானவர்களாக ஆக்குகிறது. அஞ்ஞானி மனிதர்கள் 8 மணிநேரம் தூங்குகிறார்கள் உங்களுடைய தூக்கம் பாதியாக வேண்டும். 4 மணிநேரம் தூக்கம் போதும். நீங்கள் கர்மயோகி அல்லவா. இரவில் 10 மணிக்கு தூங்குங்கள், 2 மணிக்கு எழுந்திருங்கள். சிவபாபாவை நினைவு செய்யுங்கள். 2 மணிக்கு எழு முடியவில்லை என்றால் 3 மணிக்கு எழுந்திருங்கள், 4 மணிக்கு எழுந்திருங்கள். இது முதல்தரமான நேரம் ஆகும். அந்த நேரம் ஒரேடியாக சாந்தி நிலவுகிறது. அனைவரும் அசரீரி ஆகி விடுகிறார்கள். அந்த நேரத்தில் மூலவதனத்தில் இருப்பது போல அமைதி நிலவுகிறது. அனைவரும் இறந்து விட்டது போல தோன்றுகிறது. அந்த நேரத்தில் நீங்கள் பாபாவை நினைவு செய்தால் பிறகு அந்த நினைவு உறுதியாகி விடும். அமிர்த வேளையின் நினைவு நல்ல தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. பாபா அதிகத்திலும் அதிகம் இரவில் கண் விழித்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஸ்தூல காரியங்களில் வருவதன் மூலம் தலை பாரமாகி விடுகிறது. சூட்சும சேவையில் களைப்பு ஏற்படுவதில்லை. வருமானம் சோர்வை உணர வைக்காது. வருமானத்தின் மூலம் மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. ஆக அதிகாலையில் எழுந்து நினைவு செய்வதன் மூலம் பெரிய வருமானம் ஏற்படுகிறது. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமான பாபாதாவின் அன்பு நினைவுகளும் காலை வணக்கமும். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாராம்:

1. அதிகாலையில் அமிர்த வேளையில் எழுந்து அசரீரி ஆகி தந்தையை நினைவு செய்யும் பயிற்சி செய்ய வேண்டும். முழுமையான ஆஸ்தி அடைய நினைவுக்கான ஓட்டப் பந்தயம் செய்ய வேண்டும். குறைந்ததிலும் குறைந்தது 8 மணி நேரம் கண்டிப்பாக நினைவு செய்ய வேண்டும்.
2. ஒரு தந்தை மீது முழுமையாக பலியாக வேண்டும். மற்றவர்களின் வழி (பரமத்) அல்லது தன்னுடையமனதின் வழி (மன்மத்) படி நடக்காமல் ஒரு தந்தையின் உயர்ந்த வழிப்படி (ஸ்ரீமத்) நடக்க வேண்டும்.

வரதானம்:- சேவைகளில் எப்போதும் சகயோகி ஆகி சகஜ யோகத்தின் வரதானத்தை அடையக் கூடிய விசேஷம் நிறைந்தவர் ஆகுக !

பிராமண வாழ்க்கை விசேஷங்கள் நிறைந்த வாழ்க்கை ஆகும். பிராமணர் ஆவது என்றால் சகஜ யோகி பவ என்ற வரதானத்தை அடைவது ஆகும். இது தான் பிறவியின் அனைத்திலும் முதல் வரதானம் ஆகும். இந்த வரதானத்தை புத்தியில் எப்போதும் நினைவில் வைப்பதுதான் வரதானத்தை வாழ்க்கையில் பயன்படுத்துவது ஆகும். வரதானத்தை நிலையாக வைப்பதற்கான சகஜ விதி - அனைத்து ஆத்மாக்களுக்காகவும் வரதானத்தை சேவையில் பயன்படுத்துவது ஆகும். சேவையில் சகயோகி ஆவது தான் சகஜயோகி ஆவது ஆகும். ஆக இந்த வரதானத்தை நினைவில் வைத்து விசேஷம் நிறைந்தவர் ஆகுகள்.

சுலோகன்- தன்னுடைய நெற்றி மணியின் மூலமாக தன்னுடைய சொருபம் மற்றும் உயர்ந்த இலட்சியத்தை சாட்சாத்காரம் செய்விப்பதுதான் லைட் ஹவுஸ் (கலங்கரை விளக்கம்) ஆவதாகும்.